

B & A ANTON Importers & Distributors

MINOS
ΚΡΕΤΕΣ BEST
Extra Virgin Olive Oil

για χονδρική πώληση **Τηλ: 9560 8441**
105A Illawarra Rd., Marrickville

Δελφοί
φέτα βαρελίσια
barrel feta

Delfi
greek feta

DELFI

ibia importex PTY. LTD.

Διατίθεται στην Kebia, σε επιλεγμένα καταστήματα τροφίμων, και delicatessen.
Επίσης διατίθεται στα καταστήματα Woolworths.

4 Carrington Rd, Marrickville NSW 2204 • Tel.: (02) 9558 8555

Σύσσωμη η Ελληνική Παροικία του Σίδνεϊ κοντά στην Εθνική μας... **ΕΛΛΑΔΑ – ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ** Σάββατο 4 Ιουνίου 2016, ANZ Stadium, 20.00

«**Ε**γώ το κυνήγησα, ήθελα να κοιτάξω κάτι εκτός Ελλάδας γιατί η κατάσταση είναι δύσκολη. Ήθελα κάτι διαφορετικό να δω μια διαφορετική ποδοσφαιρική κουλτούρα, να κάνω ένα διάλειμμα από την Ελλάδα, έχω οικογένεια εδώ, έχω ανθρώπους που μπορούσαν να με βοηθήσουν. Έστειλα DVD δικά μου από το 2012 που αγωνιζόμουν στον Κισσαμικό μέχρι που έπαιζα με την Παναχαϊκή, τα είδαν κάποιες ομάδες στη δεύτερη κατηγορία, γιατί ήθελα να έρθω εδώ και να παίξω με μια προοπτική για την πρώτη κατηγορία.

Ενδιαφέρθηκαν 2-3 ομάδες, είπαν ότι θέλουν να με δουν από κοντά, βρήκα το χρόνο γιατί έμεινα ελεύθερος από την Παναχαϊκή, έκανα 2-3 προπονήσεις με την ομάδα που θεωρώ ότι με ιλιψίασε με τον καλύτερο τρόπο, έπαιξα σε ένα φιλικό. Άφησα καλές εντυπώσεις και οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι. Με το που τελείωσε το ματς μίλησαν στην οικογένειά μου και στον άνθρωπο που με βοήθησε. Είναι ο Ανδρέας Βλάχος, έχει παίξει και στην Ελλάδα με τη φανέλα του Παναθηναϊκού. Είναι προπονητής σε άλλη ομάδα, στην τέταρτη κατηγορία»

... Έχει πέντε μήνες στην Μελβούρνη. Άραγε αισθάνεται ακόμη ως Ξένος; Πως αντιμετωπίζουν οι Αυστραλοί έναν νέο Έλληνα;

«Έχω συγγενείς εδώ, αλλά πάνομαι ως Ξένος παίκτης. Κι αυτό είναι το δύσκολο, γιατί οι ομάδες στη δεύτερη κατηγορία μπορούν να υπογράψουν μόνο δύο Ξένους. Γι' αυτό και το πρωτάθλημα δεν είναι τόσο γνωστό, θέλουν να προωθούν παίκτες από τη χώρα, για να αναιτηχθεί το δικό τους ποδόσφαιρο. Γι' αυτό και τα τελευταία χρόνια η εθνική Αυστραλίας, παίζει τόσο καλά. Υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον κι ανταγωνισμός».

.. Ελάχιστοι είναι αυτοί που σε ηλικία 23 ετών κάνουν ένα τόσο μεγάλο και τολμηρό βήμα. Αυτός, τουλάχιστον το έκανε. Πώς, όμως, το ανακοίνωσε στους γονείς του; Τον στήριξαν σ' αυτή την απόφασή του; Ο Μιχάλης Καρβουνιάρης εξηγεί:

«Ήταν δύσκολη απόφαση, τους γονείς μου είδα μόνο δύο μέρες στα Χανιά, τον αδερφό μου που σπουδάζει Θεσσαλονίκη, δεν τον είδα καθόλου. Συμφωνήσαμε ότι ήταν καλύτερο για εμένα να έρθω νωρίς να δω κάποια πράγματα, να μιλήσω. Κι όπως αποδείχτηκε ήταν καλύτερο. Το ταξίδι ήταν δύσκολο, 18 ώρες, άφησα πίσω οικογένεια, φίλους, ήταν δύσκολο αλλά από μικρός έχω μάθει να κάνω θυσιές κι ελπίζω να βγει σε καλό. Οι δικοί μου με στήριξαν και με στηρίζουν πολύ είναι δίπλα μου, στεναχωρήθηκαν όπως είναι λογικό αλλά καταλαβαίνουν ότι είναι για το καλό. Δεν το κάνω για κόμπι, έχω αφοσιωθεί σ' αυτό σου το ότι έχω οικογένεια εδώ που θα με βοηθήσει και οι άνθρωποι της ομάδας με βοηθούν πολύ. Εδώ θέλουν να σε βοηθούν να σε βλέπουν να προοδεύεις, είναι διαφορετικά από την Ελλάδα»

.. Αλήθεια τι ομάδα είναι η Νόρθκοουτ Σίτι; Πως αντιμετωπίζουν τον ποδοσφαιριστή στην Αυστραλία; Πως είναι οι εγκαταστάσεις; Τι γνώμη έχουν για το ελληνικό ποδόσφαιρο;

«Η ομάδα είναι στη Μελβούρνη, στη Βικτόρια. Αγωνίζεται στη δεύτερη κατηγορία, δεν έχει άνοδο στο πρωτάθλημα, δηλαδή όποιος πάρει το πρωτάθλημα μένει. Πάντως παρακολουθούν το πρωτάθλημα οι ομάδες της πρώτης κατηγορίας. Γιατί υπάρχουν και οι ρεζέρβες. Το ελληνικό ποδόσφαιρο το θεωρούν ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Στην

Στην Ελλάδα απλήρωτος και ύποπτος . Στην Αυστραλία άνθρωπος

ομάδα που είμαι είναι πολλά παιδιά Έλληνες και θέλουν να παίξουν στην Ελλάδα, το έχουν ως όνειρο. Στη Μελβούρνη είναι μεγάλη η ελληνική κοινότητα και προσπαθούν να βοηθούν ο ένας τον άλλον. Αυτή είναι η διαφορά από την Ελλάδα. Όταν ήρθα εδώ, έπαιθα πιλάκα. Μίλησα σε ένα ράδιο της ομογένειας και με άκουσε ο πατέρας μου και δεν το πίστευε. Οι άνθρωποι εδώ είναι πολύ ζεστοί. Στην Ελλάδα είναι προπόνηση, καφές, πιστό. Εδώ ο ποδοσφαιριστής έχει καθήκοντα. Στην πρώτη κατηγορία οι ποδοσφαιριστές είναι εργαζόμενοι με την ομάδα. Περνούν οκτώ ώρες σε εκδηλώσεις, σε σχολεία. Μου έδωσαν να αναλάβω την ακαδημία της ομάδας που έχει 400 παιδιά, κι αυτό το εκτιμούν στην ομάδα.

Η ομάδα που είμαι τώρα, πέρυσι ήταν 10η και πρότερος πήρε το πρωτάθλημα. Υπάρχει κι αυτό εδώ, δηλαδή δεν είναι στάνταρ ότι μια ομάδα θα παίρνει το πρωτάθλημα κάθε χρόνο. Μας ιπγαίνουν για μπιόξ, γήπεδα πολλά. Βοηθητικά και κύριο. Τα γήπεδα είναι "χαλί", δεν υπάρχει λακούβα. Κάθε γειτονιά έχει γήπεδο. Για να μπορεί να παίζει ο κόσμος»

.. Ο Μιχάλης Καρβουνιάρης διευκρινίζει, ότι μετά τον Κισσαμικό και την Παναχαϊκή, ήρθε η κούραση. Κούραση σε ηλικία 23 ετών; Όχι, αγωνιστική. Κούραση για τον "εξευτελισμό" του Έλληνα ποδοσφαιριστή. Αυτό ήταν που τον ανάγκασε να μετακομίσει στην Αυστραλία.

«Εγώ έλεγα ότι αν κάποιος έχει τη δυνατότητα να το κάνει αυτό, ναι να το κάνει. Ήμουν στην Πάτρα, μακριά από το σπιτί. Είχα καιρό να δω τους γονείς μου, ήταν δύ-

σκολο οικονομικά, και μετά προέκυπταν συνεχώς προβλήματα. Και αυτό που να μας βλέπουν άνθρωποι στον κόσμο και θεωρούν κάθε αποτέλεσμα ύποπτο, αυτό ήταν που με στεναχώρησε πιο πολύ.

Αγαπώ το ποδόσφαιρο και με στεναχωρεί όταν με βλέπουν στο δρόμο φίλοι μου και μου λένε τι γίνεται με το στοίχημα, να το παίξω άσο. Λες και ξέρω εγώ τι κάνουμε οι ποδοσφαιριστές. Είναι απίστευτα πράγματα. Η φημολογία υπάρχει. Εγώ δεν έχω δει κάτι με τα μάτια μου. Δεν είμαι σίγουρος, αλλά εμένα πιληγώνει. Είσαι απλήρωτος, δεν έχει να φας και σε ρωτούν στο δρόμο πες μας τι θα έρθει να βγάλουμε κι εμείς κανένα φράγκο.»

.. Θα μείνει πολλά χρόνια στην Αυστραλία; Τι σκέφτεται; Τι θα συμβούλευε του Αυστραλούς με ελληνικές ρίζες αλλά και τους Έλληνες που θέλουν να ακολουθήσουν το ίδιο δρομολόγιο με εκείνον; Τι διαφορετικό έχει η Αυστραλία;

«Η ομάδα μου έδωσε το ελεύθερο, μου είπαν θέλει 1+1, 2+1 θέλεις τρία; Οπ. θες. Θα δούμε αν θα μείνω, αυτός είναι ο αρχικός στόχος. Αυτός που παίζει μεγαλύτερο ρόλο εδώ, είναι ο χαρακτήρας.

Στην ομάδα παίζουν πολλοί Έλληνες, σε έναν φιλικό ήμασταν ειτά παιδιά με ελληνικά ονόματα. Σίγουρα κάποιο από αυτά τα παιδιά θα έχει όνειρο να παίξει στην Ελλάδα. Το θέμα είναι ότι είναι πολύ μακριά. Βάσει ερευνών, τα 3/4 του πλανήτη θα ήθελαν να έρθουν στην Αυστραλία. Είναι δύσκολο, βέβαια. Σε ρωτούν πόσο πρέπει να καθίσεις, τι θα κάνεις. Όλοι μπαίνουν σε ένα πρόγραμμα εδώ»